

ת"פ 9486/08/16 - מדינת ישראל נגד ל ש

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 9486-08-16 מדינת ישראל נ' ש
לפני כבוד השופטת נעה תבור

בעניין: מדינת ישראל ע"י ר"כ עוז'ד אשכנזי

המאמינים

בג

לט

ע"י ב"כ עוז דיבון

הנאש

הכרעת - דין

כתב האישום והתשובה לו

1. הנאשם והמתלוננת התגרשו לפני כשלוש שנים. הליך הגירושין היה רויicus ולווה בהליך משפטיים שונים אשר חלקם התרחשו בלשכת הוצאה לפועל.
 2. על פי כתוב האישום ביום 16.05.08, בזמן שהנאשם שחה בחו"ל גילה שכרטיס האשראי שלו נחמס בעקבות תיק הוצאה לפועל שפתחה המתלוננת ובו חוב של אלף ש"ח. הנאשם התקשר אל המתלוננת ואמר לה שהיא מביאה אותו למצב שירצח אותה ואם היה בארץ כבר רצח אותה. עוד אמר להרביiza לבן זוגה של המתלוננת והכל בכוכנה להפחידה.
 3. ביום 16.02.17 כפר הנאשם בעבודות כתוב האישום. הנאשם אישר קיומה של השיחה אולם הכחיש את התוכן המאיים.
 4. מערכת היחסים שהגיעה אל סופה הותירה את הנאשם פגוע, כועס ועד היום ניכרת תחושתו שנפל קורבן לפחות בכל הנוגע למצבו הכלכלי. הנאשם העיד כי ההליך הפלילי הוא חלק מ- "תאטרון אבסורד" ולהשערה זו איןני שותפה. עם זאת מקובלת עלי בהחלטת ההשערה כי יש לבחון בדקדקנות כל תלונה מביל'יה הנחיתת מראש לטובת המתלוננת (או צד אחר) בשל עצם הגשת התלונה. בוחנתי את העדויות והראיות שהוגשו בקפדנות וסקלתי את אלו על רקע מכלול הנسبות כפי שהובאו בעת שמייעת הראיות.

עדות המלוננת ומהימנותה

5. המתלוננת העידה כי בתאריך 16.5.8 התקשר הנאשם ומיד פתח בצעקות. הנאשם אמר שהוא במוסקבה וכרגע נחסמו כל כרטיסי האשראי שלו "[...]" ובגלל שאני עושה לו את כל הדברים האלה, תהליכים בהוצאה לפועל וגורמת לו למצוקה כספית, אם הוא היה עכשווי נוכחות בארץ, הוא היה הורג אותי"

(עמ' 4 ש' 11). על הרצון להרוג אותה חזר פעם שנייה והוסיף **שירותן גם לחבר של המתלוונת שהוא יודע לכך הוא מתגורר** (עמ' 4 ש' 22-20).

6. נתתי אמון מלא בעדותה של המתלוונת. עדותה הייתה מתוונה ומדודה, בלתי מתלהמת ומואזנת. ניכר במתלוונת שאינה מבקשת להחמיר את מצבו של הנאשם. בעדותה הדגישה שמאותו יום לא הוסיף הנאשם לאיים עלייה (עמ' 4 ש' 24) ובסיום עדותה הוסיפה שכן לה רצון שהנאים יקבל עונש מאסר וכל שרצתה הוא להביא להפסקת אלימות מילולית מצדו (עמ' 11 ש' 27 ואילך). לאחר שהדברים נחשפו, די היה למתלוונת בכר שהנאים יביט בעיניה ויבטיח שלא לפגוע בילדים כדי להפחית את החשש ולתת בנאים אמון שאם אמר איזיvr כר יהיה (עמ' 9 ש' 5). לגבי האיום שכוונו אל בן הזוג נזהרה ואמרה שאינה זוכרת את המיללים המדויקות בהן השתמש הנאשם אך זכרה שאיים להזכיר והוסיף שהוא יודע לכך הוא גור (עמ' 5 ש' 25). המתלוונת גילתה הבנה למצוקה בה שהה הנאשם ללא אמצעי תשלום בחו"ל אולם חזקה ואמרה שהאיומים שהושמעו הפחדו אותה וגרמו לה להתלוון במשטרה ולהוציא צו הרחקה ממנה ובנוסף מהקטן (עמ' 5 ש' 7).

7. עדות המתלוונת לא נסתירה ולא הוחלשה בחקירה נגדית ولو בפרט קטן. הסגירות לא הצבעה על סתרות כלשהן בין עדותה לבין הودעתה במשטרה ועודותה לא נסתירה בראשה חיונית על אף הדברים שהטיחה בה הסגירות (עמ' 9 ש' 16-19). בחקירה הנגידית חזקה המתלוונת אישרה שהיא יכולה להבין את המצב בו היה הנאשם (עמ' 10 ש' 18) אולם לא שנותה מעמדתה כי אין בכר להצדיק השמעת איומים על חייה (עמ' 9 ש' 28). המתלוונת העידה כי בעקבות האיום חששה מנקמה מצד הנאשם וחשה כי הנקמה תהיה בדרך של פגעה בילד ועל כן עטרה לקבלת צו הרחקה. עם זאת לאחר שהרווחת נרגענו אפשרה קשר עם הילד ואף תמכה בקיומו של קשר לטובת הילד וכיום הקשר ביניהם מצוין (עמ' 9 ש' 9).

чиוזקים לעדות המתלוונת

8. לעדות המתלוונת Chiוזקים בריאות ובראש וראשונה דברי הנאשם עצמו.

א. **ראשית הודהה של הנאשם**. בהודיעו של הנאשם במשטרה (**ת/1**) נשאל אם איים שירותן לחבר של המתלוונת והשיב "אמרתי לה שהייתי מרביץ לו" (ש' 29). כשהשאיל מדוע אמר כך ענה "**כי בגין הדיע החבר שלא הגיע אליה והבן קטן רואה את זה**". מיד בהמשך נשאל בשנית בצורה ברורה "**או אתה מיים שתפגע בו**" ואישר: "**אמרתי את זה, אסור לו להיות שם**" (ש' 33). אישור האיום על החבר הוא חיזוק רב משקל לעדות המתלוונת. לא רק משומש שהוא מאשר עצם אמרת דברי איום ובכך מהווה אישור מלא של עדות המתלוונת בהקשר זה אלא מפני שבידי ההודהה ובלידי ההסביר של הנאשם היה נותר האיום על החבר מנותק מכל הקשר הגינוי. על פניו לא ברור מה בין הкус על המתלוונת בשל חסימת כרטיס אשראי לבין איום על החבר. היה זה הנאשם שהסביר גם בהודיעו וגם בעדותו בבית המשפט את ההקשר. מתברר שערב יציאת הנאשם לחו"ל סירבה המתלוונת לקחת את בנים בטענה שהיא אצל החבר והנאים כעס מאד על סדר העדיפויות בין החבר החדש לבין בנו באותו זמן שבו כעס גם על חסימת כרטיס האשראי (עמ' 19 ש' 16 ועמ' 24 ש' 1).

למעשה אישור השמעת דברי האיום הנ"ל (בתוספת דבר מה) מספיק להרשעת הנאשם והשימוש בו כחיזוק בלבד מפחתת מעוצמתו הטבעית.

אך חשוב מכך, אף הטענות הנאש עם דבריו שלו במשטרה מלמד על קושי ב邏וגיות גרסתו באופן רחב יותר וכך בעקיפין משליך גם על מהימנותו גרסתו לעניין האויומים על חי' המתלוונת. תחילה אישר הנאש את אמרת הדברים לגבי החבר ונתן להם הסבר והצדקה (עמ' 24 ש' 1 ואילך). בהמשך טען שאינו זכר אם אמר את הדברים (עמ' 25 ש' 16) ובכל מקרה לא אמר את הדברים לחבר ישירות (עמ' 25 ש' 25). בהמשך הכחיש אמרית הדברים ואף טען כי סוג זהה של התנהגות "רואים בסרטן" מתח' ולבסוף כאשר עומת עם הודעתו הכתובה והחוותמה השלים את המעלג בחזרה להתחלה והשיב שאפשר ואמר את הדברים אולם זאת מאחר ישב בתא מעצר עם נרkommenים שעשינו והדבר השפיע על תשובותיו. ציון כי עד אותו שלב לא הועלתה כל טענה בגין הדברים שנמסרו בהודעה ואך גבייתה ועל כן מדובר בטענה כבושא شيئا בעלת משקל רב.

נותרה אם כן אמרית הדברים במשטרה, ניסו להתחש להם בבית המשפט ולבסוף אישורם תוך מתן הסבר כבוש ובלתי משכנע בבית המשפט.

הסגורית טענה בסיכוןיה כי אישור האים בהודעה מתייחס לעניין אחר וכי הנאש טען כך בעדותו הראשית. שבתי וקרأتي את עדותו ולא מצאתי תימוכין לטענה.

ב. **הגשת התלונה באופן מיידי.** מיד לאחר שיחת הטלפון נגשה המתלוונת למשטרה והגישה תלונה (עמ' 4 ש' 22). הדבר מתיישב עם החשש של המתלוונת מנקמה.

ג. **"מניע".** המתלוונת העידה על מערכת יחסים מתוחה גם לאחר הפרידה מן הנאש, על מריבות רבות, על צעקות קללות ואיומים (עמ' 7 ש' 23 ואילך). לטור הקלחת הרותחת זו נוסף הליך הוצאה לפועל וחסימת כרטיסי האשראי ויש בה לספק הסבר לעוצמת כעסו החרג של הנאש ולמקם את דבריו בكونטקסט ברור. הנאש עצמו לא התחש לכעס באותה שיחה לקללות ולצעקות (עמ' 14 ש' 18). הנאש לא זכר באופן פוזיטיבי מה כן אמר וגם לא מה אמרה המתלוונת (עמ' 27 ש' 15).

ד. **השימוש במילה רצח.** בעדותו הראשית התבקש הנאש לחתich לאיים והשיב שאמר **"כל מיini דברים שבאמת היו שופט אותו או שהוא צזה אבל לא רצח ולא דברים מהסוג הזה. אנחנו לא, אף פעם, גם היום, לא לדברים בשפה הזאת"** (עמ' 14 ש' 16 ופעם נוספת בעמ' 15 ש' 8). והנה בסיום עדותו האשים את המתלוונת כי **"לא פחות ולא יותר זה רצח שלILD הגدول בידים של גורשה וסל עכשו נוראי שלILD הקטן"** (עמ' 27 ש' 24). מתרבר כי אפילו בבית המשפט, כאשר ברור לנאש שהוא צריך לעמוד על המשמר במילוותיו ואפילו בחלוות שלוש שנים, ואףלו למרות ההכחשה של השימוש במילה רצח לתיאור מרכיבים שונים במערכת היחסים הנה עשה זאת הנאש עצמו בתארו את התנהגות המתלוונת. לא ניתן לומר כי השימוש במילה בהקשר בו נתען על ידי המתלוונת הוא כה מופרך כטענתו. ציון כי המתלוונת לא עומר כי השימוש במילה בהקשר בו נתען שכונתו לשפטו אותה ולא לרצח (עמ' 21 ש' 9) ועל כן גם טענה זו בעלת משקל נמוך מאד.

איהם כמשמעותו בחוק

9. האים להוכיח את החבראמין לא נאמר לאוזנו של החבר ואולם גם אם מושא האים הוא בן הזוג, מבחינה משפטית המאוימת היא המתלוונת אשר באזניה הושמעו הדברים ואורה נעודה להפיח או להקנית (ראו רע"פ 2038/04 **שמעאל למ נ' מדינת ישראל**, פד"ס (4) 96 בעמ' 112-113).

10. עבירות האויומים היא מסוג העבירות ההתנהגותיות ולשם אכיפת האיסור אין צורך להוכיח

שהaims השיג את מטרתו. די שפעולות האioms בוצעה מתוך כוונה להפחיד או להקניט. כך או כך במקרה שלפני, העידה המתלוננת על החשש שנגרם לה כתוצאה מאמרית הדברים.

11. הנאשם הדגיש בעדותו שאינו מכיר את החבר וכלל אינו יודע היכן הוא מתגורר (עמ' 23 ש' 29, עמ' 24 ש' 18, עמ' 25 ש' 13). אין כל חשיבות לשאלת אם הנאשם מכיר את החבר, יודע היכן הוא גור או התכוון למשם את הדברים. מילא האiom הוא כלפי המתלוננת ויכולת המימוש אינה רלוונטייה לבחינת יסודות העבירה.

עדות הנאשם ומהימנותה

12. עדות הנאשם הביעה הצטברות של תסקול כאב וכעס רב כלפי המתלוננת הן במישור הכספי והן בשל יחסה לילדיהם (עמ' 19 ש' 26). הנאשם העיד כי בעקבות האירוע ומעצמו מיד לאחר שובו ארצה, פוטר מעבודתו, מצבו הכלכלי הורע ורך לאחרונה מצא עבודה אחרת ממנו הוא משתכר שכר מינימום. הנאשם הרחיב אודות ההסתדרים הכספיים, טען שהמתלוננת רדפה אותו בהליך הוצלה¹⁴ ולהלך הגירושין היה מין "שורד מתוכנן" שאילץ אותו לוותר על הכל ודדרו אותו אל עברי פי פחת. עוד חזר וטען כי בסופו של דבר התברר שהמתלוננת חייבת לו כסף ורך לאחרונה הופחתו דמי המזונות לאחר שהתברר תשלום ביתר.

13. התרשםתי מקיומו של סכום אמיתי ופועל באותה תקופה בין המתלוננת לבין הנאשם וברווחה לי עצמת רגשותיו של הנאשם וכנותם ואולם לא שוכנעתי ולא הוצגה ראייה לכך שבמסגרת אותו סכום עשתה המתלוננת שימוש במשטרה ככלி במאבק מוביל שהיתה לכך הצדקה. כל אימת שהנאשם נשאל שאלה ישירה אודות האiom, התקשה להכחישו מפורשות. כאשר התבקש לספר מה ברצח בשיחה נמנע מתשובה ברורה ואמר "**פחות או יותר מה שכותב שם**" (עמ' 21 ש' 5). כאשר נשאל אם איים ברצח אמר "**אני לא זוכר בדיקות, לא, רצח בטח שלא**" וגם על ידי הסגירות - "**איימת עליה? תראי, הרי יש שם את כל, באמת, אני, מה זה איימת?** אמרתי כל מיני דברים שבאמת הייתה שופט אותה, או שהוא **כזה, אבל לא רצח ולא דברים מהסוג הזה**" (עמ' 15 ש' 7).

14. מול גרסת המתלוננת שנותרה יציבה עקבית ונמצאו לה ראיות מוחזקות נצבה גרסת הנאשם, שלא זכר את הדברים שאמր למתלוננת באותו שיחה ולא למגרי הבהיר את התוכן המאיים. לגבי דברים שזכר (הטענה שישפטו את המתלוננת) לא עומתה המתלוננת ולגבי דברים שאישר במשטרה (הaims ביחס לחבר) מסר גרסאות שונות ומשתנות.

זוט' דברים

15. הסגירות בבקשת לקבוע כי גם אם הדברים נאמרו הרי שהנאשם זכאי להגנת סעיף 34 ז' לחוק העונשין, שעוניינו "זוט' דברים", שכן לאור טיבו של המעשה, נסיבותיו, תוכאותו והאינטרס הציבורי, המעשה הוא קל ערף.

איום כלפי המתלוננת בניסיבות שתוארו איננו קל ערף כדי "זוט' דברים", במיוחד בהתחשב באינטרס ציבורי הקיים בהעמדה לדין של מי שמאיים על חי' בת או בן זוג במסגרת הליך גירושין והמחלוקות הכרוכות בו. האiom המიיחס לנאשם כלפי המתלוננת שיהרוג אותה מצוי ברף חומרה גבוהה. כבר מטעם זה דינה של הטענה להידחות. לשם ההשוואה בע"פ (מרכז) 39031-05-12 **חננאל נ' מ'י** שהגישה הסגירות, דבר על אiom לחת

אגורף להבדיל מאיום על החיים ובנוספּ הכוח באותו מקרה שקדמו לכך איוםים ברצח מצד המתלוונת, פרובוקציות ואיומים מצדיה. בת"פ (חדרה) 54836-12-12 מ"י נ' טרנובסק שהגישה הסגירות, הכוח כי המתלוונת "לא הייתה טלית שכולה תכלת" וגם היא ככל הנראה נשכה את הנאשם דחפה אותו ונוגה בתקפנות (עמ' 64). להרחבנה בנוגע לתנאים להחלה הסיג "זוטי דברים" ראו: ע"פ 13/7829 מדינת ישראל נ' אריאל הנדסת חשמל רמזוריים ובקרה בע"מ, [פורסם במגרים] בפיסקאות 25-26 (14.07.2005).

16. למורות שמדובר באiom מבלי שנלוותה לו פגעה פיזית ולמרות שהדברים הושמעו בשיחה טלפונית מהו"ל, נתתי אמון בדברי המתלוונת כי אמרית הדברים הפחדו אותה, בשל הצעקות וההקשר והוא חששה מנקמת הנאשם. המתלוונת הסבירה כי עצמת החשש מקורה בركע הקודם שבין השנים ולכן לא מדובר באמירה מנותקת מכל הקשר (עמ' 5 ש' 9). אiom על החיים, שימושו על רקע מערכת גירושין סוערת והליך משפטיים וכאשר הסכוסר פועל, אינו בא בגין זוטי דברים.

סעיף דבר

17. לאורך עדותו חזר הנאשם והביע מורת רוח על הקלות שבה יכולה המתלוונת להביא לעצרו, לגורם בעקביפין לפיטורי ולדרדרו מבחינה כלכלית. השיקפת עלי הריאות מעין הנאשם ובחנתי בהירות כל שנית האם די בריאות שהוציאו להביא להרשעתו. לאחר שבחןתי את הריאות, שמעתי את הצדדים והתרשםתי מהם באופן בלתי עצמי מצאתי כי עובדות כתוב האישום הוכחו במידה הנדרשת בפליליים ואני מרשים את הנאשם במiosis לו, עבירות איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ג-1977.

ניתנה היום, ב' חשוון תשע"ח, 22 אוקטובר 2017, במעמד הצדדים